

Με το γενναίο καταλανικό λαό ή με τους νεοφιλελεύθερους δημίους του;

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Κυνηγημένη, λογοκριμένη, καταργημένη, φυλακισμένη, κακοποιημένη, τραυματισμένη και κατασυκοφαντημένη, αυτή η αιώνια εφήμερη Δημοκρατία της Καταλονίας πρέπει να φοβίζει περισσότερο από ό,τιδήποτε άλλο τους απανταχού γης -κάθε λογής και πολιτικής τοποθέτησης- δυνάστες της ανθρωπότητας για να της επιτίθενται με τέτοιο μένος όλοι μαζί και με κάθε δυνατό τρόπο προκειμένου να την εξαφανίσουν από προσώπου γης! Τι μπορεί να είναι λοιπόν αυτό που τους κάνει να φοβούνται τόσο πολύ;

Μια αρχή απάντησης σε αυτό το καίριο ερώτημα ίσως μας δίνει ο εδώ και αιώνες, μόνιμος δήμιος της Καταλονίας, το ίδιο το Ισπανικό Κράτος με την σημαδιακή πράξη του να καταργήσει νόμους που ψήφισε το (δημοκρατικά εκλεγμένο και πια καταργημένο) Κοινοβούλιο της Καταλονίας. Ποιοι ήταν λοιπόν αυτοί οι καταλανικοί νόμοι που το Κράτος της Μαδρίτης έσπευσε κατά απόλυτη προτεραιότητα να καταργήσει πριν από μερικές μέρες; Ήταν δυο νόμοι με πολύ ουσία και ακόμα περισσότερο νόημα. Ο πρώτος απαγόρευε τους πλειστηριασμούς και τις εξώσεις για χρέη και ο δεύτερος εισήγαγε ριζοσπαστικά μέτρα αντιμετώπισης της κλιματικής καταστροφής! Με άλλα λόγια, ακριβώς ό,τι συνιστά το πιο κακό παράδειγμα προς αποφυγή για τους μενόμενους “από πάνω” και τους συνεργάτες τους...

Μα, μας λένε για να μας αποστομώσουν, η ανακήρυξη της Δημοκρατίας της Καταλονίας ήταν “μονομερής” και όχι “συμφωνημένη” με τη Μαδρίτη. Τραγικό “επιχείρημα” της κακιάς ώρας. Μαζί με τον “σκιώδη” υπουργό εξωτερικών της Βρετανίας Πήτερ Γκραντ του Εργατικού κόμματος, θυμίζουμε το προφανές: “Δεν θυμόσαστε ότι οι μονομερείς κηρύξεις ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας, της Νορβηγίας και της Σλοβενίας ήταν όλες τους παράνομες και αντισυνταγματικές, και ότι οι πράξεις του Γκάντι, του Μαντέλα και πολλών άλλων ήταν επίσης παράνομες και αντισυνταγματικές; Δεν συμφωνείτε ότι αν ένας νόμος καθιστά παράνομη την έκφραση μιας άποψης, πρέπει να αλλάξει ο νόμος και όχι ο λαός;”.

Φυσικά, είναι περίπου ντροπή να θυμίζουμε τα προφανή και πασίγνωστα. Και επίσης “φυσικά”, δεν τρέφουμε την παραμικρή αυταπάτη ότι με τέτοια “προφανή και πασίγνωστα” επιχειρήματα θα μπορούσαμε να πείσουμε τους άμπολλους επώνυμους συκοφάντες του καταλανικού λαού και των εκπροσώπων του να πουν και να γράψουν την αλήθεια. Τρανή απόδειξη αυτής της θλιβερής πραγματικότητας, το γεγονός ότι την ώρα που το καταλανικό, ισπανικό και διεθνές κεφάλαιο “ψηφίζει με τα πόδια του” εγκαταλείποντας κατά χιλιάδες την Καταλονία για να την τιμωρήσει, και οι θεσμοί του (ΔΝΤ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΟΟΣΑ, NATO,...) στηρίζουν ξεδιάντροπα τον Ραχόι, πολλά ΜΜΕ και αρκετοί αρθρογράφοι και σχολιαστές (ακόμα και της άκρας αριστεράς!) συνεχίζουν απτόητοι το τερατολόγο βιολί τους: Διαλαλούν -ή διαδίδουν- ότι “πίσω από την καταλανική ανεξαρτησία είναι το μεγάλο κεφάλαιο και η αστική τάξη”. Η οποία όντας προφανώς σχιζοφρενής στραγγαλίζει οικονομικά αυτό που η ίδια επιθυμεί να δημιουργήσει...

Δεν περιορίζονται όμως μόνο να αναμασούν χονδροειδή ψέμματα που βγάζουν μάτια. Επιδίδονται τώρα και σε επιθέσεις πρωτοφανούς χυδαιότητας που μοναδικό στόχο έχουν να ταπεινώσουν και να

γελοιοποιήσουν ανθρώπους ανυπεράσπιστους που είναι ήδη είτε φυλακισμένοι, είτε κυνηγημένοι και στο στόχαστρο των ισχυρών. “Παραβλέποντας” πρωτοφανή γεγονότα ιστορικής σημασίας όπως ότι μια δημοκρατικότατα εκλεγμένη κυβέρνηση σαν την καταλανική όχι μόνο καταργείται αλλά και πηγαίνει φυλακή ή ότι στα μέλη αυτής της δημοκρατικής κυβέρνησης απαγγέλλονται εξωφρενικές κατηγορίες που επισύρουν εξοντωτικές ποινές κάθειρξης που επιβάλλονται μόνο σε αδίστακτους τρομοκράτες (!), οι καλοί μας θρασύδειλοι σχολιαστές, τηλεπαρουσιαστές και λοιποί “αναλυτές” επικεντρώνουν την προσοχή τους στον γενναίο Καταλανό πρωθυπουργό Πουτσντεμόντ όχι για να τον υπερασπιστούν αλλά για να τον διασύρουν! Όμως, αποκαλώντας τον “δειλό” και “δραπέτη” που τάχα “εγκαταλείπει το λαό του” για να σώσει το τομάρι του, απλώς επαναλαμβάνουν και διαδίδουν την απερίγραπτη χυδαιολογία που εκπορεύεται είτε από τη μαύρη προπαγάνδα του κόμματος και της κυβέρνησης του Ραχόι, είτε από τους ίδιους τους νεοφασίστες νοσταλγούς του δικτάτορα Φράνκο! Και αυτό επειδή δεν είναι φυσικά απλή σύμπτωση το γεγονός ότι π.χ. η διεθνής συκοφαντική καμπάνια των ΜΜΕ περί του “δειλού” και “προδότη” Πουτσντεμόντ ακολούθησε με διαφορά ημέρας το πρωτοσέλιδο άρθρο της εφημερίδας ABC του Φράνκο και των νοσταλγών του, που είχε για τίτλο... “Ο Πουτσντεμόντ εγκαταλείπει τους δικούς του”...(1)

Αν λοιπόν ένας από τους στόχους αυτής της χυδαίας επίθεσης κατά του Πουτσντεμόντ ήταν να σπείρει τη διχόνοια και να τινάξει στον αέρα τη συμμαχία των τριών κομμάτων που μάχονται για την ανεξαρτησία, οφείλουμε να διαπιστώσουμε ότι κατάφερε το αντίθετο. Η αντικαπιταλιστική CUP χειροκρότησε δημόσια την -όντως εξαιρετική- συνέντευξη τύπου του Πουτσντεμόντ στις Βρυξέλλες και το μέτωπο των ανεξαρτησιτών είναι τώρα πιο ενωμένο παρά ποτέ. Στο κενό έπεσε όμως και η άλλη “σατανική” επιδίωξη των αρχών της Μαδρίτης να ωθήσουν τα ανεξαρτησιακά κόμματα αλλά και εκείνα της ριζοσπαστικής αριστεράς να απόσχουν από τις εκλογές της 21ης Δεκεμβρίου που οι ίδιες προκήρυξαν όταν διέλυσαν το νόμιμο και δημοκρατικά εκλεγμένο Κοινοβούλιο της Καταλονίας. Όλα τα κόμματα έχουν ήδη δηλώσει ότι θα μετάσχουν σε αυτές τις εκλογές και είναι ήδη πολλοί εκείνοι στο αντιδραστικό στρατόπεδο της Μαδρίτης που κατηγορούν ευθέως τον Ραχόι ότι προκήρυξε τις εκλογές χωρίς να είναι προκαταβολικά βέβαιος για το αποτέλεσμα τους...(2)

Δεν είναι επίσης διόλου τυχαίο ότι τα χυδαιολογούνται ΜΜΕ και οι άνθρωποί τους αγνοούν και αποκρύπτουν συστηματικά γεγονότα τεράστιας σημασίας που ναι μεν διαδραματίζονται στη σημερινή Ισπανία και Καταλονία, αλλά ενδιαφέρουν και αφορούν όλους μας καθώς σηματοδεύουν το τέλος της εποχής των δημοκρατικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κρίνετε λοιπόν μόνοι σας και ιδού ευθύς αμέσως σε ποια γεγονότα αναφερόμαστε: Ο αντιπρόεδρος της καταλανικής κυβέρνησης και πρόεδρος του μεγαλύτερου καταλανικού κόμματος (Esquerra Republicana) Οριόλ Ζουνκέρας, δυο συγκρατούμενοί του υπουργοί καθώς και οι δικηγόροι τους κακοποιήθηκαν βάνανσα από αστυνομικούς μέσα στο αυτοκίνητο που τους μετέφερε σε φυλακές της Μαδρίτης. Μάλιστα, η χυδαία, ταπεινωτική και εκφοβιστική “υποδοχή” τους από άλλους αστυνομικούς στην είσοδο της φυλακής βιντεοσκοπήθηκε από δημοσιογράφους του Ρώυτερ. “Φυσικά”, ούτε η σχετική είδηση μεταδόθηκε, ούτε το βίντεο του Ρώυτερ προβλήθηκε από κάποιο μεγάλο ΜΜΕ στη χώρα μας και αλλού στην Ευρώπη...

Δυστυχώς, δεν διαθέτουμε εδώ ούτε το χρόνο ούτε το χώρο για να παραθέσουμε έστω και συνοπτικά τα αμέτρητα πολύ σημαντικά και γενικότερου ενδιαφέροντος γεγονότα που διαδραματίζονται αυτό το καιρό καθημερινά στην Καταλονία και στην Ισπανία, και τα οποία αποκρύπτονται συστηματικά από το ελληνικό και το ευρωπαϊκό κοινό. Όπως π.χ. ότι, με τις ευλογίες του Κράτους και της κυβέρνησης Ραχόι, βρίσκεται εδώ και εβδομάδες σε εξέλιξη στην Καταλονία αλλά και έξω από αυτήν, μια επιχείρηση αιματηρών επιθέσεων και άγριων ξυλοδαρμών από μέρους ακροδεξιών και νεοφασιστικών ομάδων ενάντια σε όποιον τους φαίνεται να μοιάζει με Καταλανό δημοκράτη. Θύμα αυτών των επιθέσεων, με αποτέλεσμα να βρίσκεται τώρα στο νοσοκομείο, έπεσε μάλιστα μέσα στο αεροδρόμιο της Βαρκελώνης και η κόρη του Καταλανού υπουργού εσωτερικών την ώρα που υποδεχόταν τον πατέρα της που επέστρεφε από τις Βρυξέλλες! Ή ότι βρίσκεται επίσης σε εξέλιξη μια κεντρικά κατευθυνόμενη εκστρατεία μπούκοτάζ της Καταλονίας και των προϊόντων της, που αποσκοπεί στην οικονομική της ασφυξία. Την επιβεβαίωσε

μάλιστα η δραματική έκκληση των αρχών της Εξτρεμαδούρα, της πιο φτωχής ισπανικής περιφέρειας, υπέρ του τερματισμού αυτής της αντικαταλανικής εκστρατείας καθώς έχει καταστροφικές συνέπειες για την οικονομία και της...Εξτρεμαδούρας.

Τι θα λέγατε όμως αν μαθαίνατε ότι το μίσος ενάντια στους Καταλανούς δεν είναι σχήμα λόγου και ότι παίρνει πια τις διαστάσεις αληθινής σταυροφορίας για να υπηρετήσει το διαίρει και βασίλευε της άρχουσας τάξης; Και για όποιον διστάζει να το πιστέψει ιδού η πολύ πρόσφατη απίθανη και όμως αληθινή ιστορία αντικαταλανικού μίσους μιας “κυρίας του καλού κόσμου” της Μαδρίτης, που διετέλεσε και υπουργός της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης Θαπατέρο πριν από λίγα χρόνια. Αυτή λοιπόν η Κα Μαρία Τρουχίγιο πληροφόρησε με τουίτ γνωστούς και φίλους της ότι επισκέφτηκε εστιατόριο της Μαδρίτης, το οποίο, προς μεγάλη της αγανάκτηση, της σερβίρισε μεταλλικό νερό από την Καταλονία. Άμεση συνέπεια αυτής της αχαρκτήριστης πράξης εσχάτης προδοσίας ήταν ότι η Κα Τρουχίγιο κάλεσε τους συμπολίτες της να παύσουν να πηγαίνουν σε αυτό το “εθνοπροδοτικό” εστιατόριο!...

Φυσικά, αυτά και πολλά άλλα μικρά και μεγάλα γεγονότα που ρίχνουν φως στη καταλανική κρίση αποκρύπτονται επιμελώς από τα ΜΜΕ προκειμένου να προβληθούν οι τερατολογίες και λοιπές χυδαίες και μη επιθέσεις τους κατά του καταλανικού λαού και των νόμιμων ηγετών του. Από αυτά τα ίδια ελληνικά ΜΜΕ η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων ούτε είδε ούτε άκουσε να συμβαίνει κάτι άξιο λόγου στο μάτς μπάσκετ της περασμένης Παρασκευής του “δικού μας” Ολυμπιακού με τη Μπάρτσα στη Βαρκελώνη. Ωστόσο, ακόμα και κουφοί θα είχαν ακούσει τα συνθήματα “Ελευθερία” στους πολιτικούς κρατούμενους και “Δεν είστε μόνοι σας” να δονούν επί πέντε λεπτά την ατμόσφαιρα και ακόμα και τυφλοί θα είχαν διακρίνει τις σημαίες και τα πανό υπέρ της ανεξαρτησίας να καλύπτουν όλο το Παλάου Μπλαουγκράνα της Βαρκελώνης...

Μαζί λοιπόν με τον μαχόμενο καταλανικό λαό, τις οργανώσεις του και τους εκπροσώπους που ο ίδιος επέλεξε, ή ουρά των επιγόνων του Φράνκο, του Ραχόι και της νεοφιλελεύθερης και αντιδραστικής διεθνούς που τους στηρίζει; Με τα θύματα ή με τους δημίους τους; Με τη δημοκρατία των “από κάτω” ή με τον αυταρχισμό και την ωμή βία των “από πάνω”; Το καταλανικό “ζήτημα” είναι τόσο μεγάλο και τόσο καθοριστικής σημασίας ώστε οι πάντες θα αναγκαστούν αργά ή γρήγορα να πάρουν θέση. Έχοντας όμως πάντα κατά νου ότι η ανθρωπότητα μπορεί ίσως να μην αντέξει αυτή τη φορά να επαναληφθεί η ισπανική και καταλανική τραγωδία του 1936...(3)

Σημειώσεις

1. Πέρα από το ιστορικό γεγονός ότι η Καταλονία, αλλά και η δημοκρατική Ισπανία, έχει παράδοση στις “εξόριστες κυβερνήσεις” (ο τελευταίος Καταλανός πρόεδρος Ταραντέγια επέστρεψε στη χώρα του μόνο μετά από το θάνατο του δικτάτορα το 1976), αξίζει να αναφέρουμε και τα εξής: Ο Πουτσντεμόντ δεν βρίσκεται στις Βρυξέλλες επειδή έτσι του κάπνισε, αλλά επειδή αυτό απαιτεί το σχέδιο που αποφασίστηκε από κοινού από τις ηγεσίες των δυο κυβερνητικών κομμάτων. Ένα σχέδιο που χαίρει εξάλλου της πλήρους δημόσιας υποστήριξης και της CUP καθώς και των μεγάλων πολιτιστικών οργανώσεων Omnium και ANC που συσπειρώνουν εκατοντάδες χιλιάδες Καταλανούς πολίτες. Αν μάλιστα κρίνουμε από τις αντιδράσεις της Μαδρίτης, αυτή πολύ θα ήθελε να έχει τώρα (και) τον Πουτσντεμόντ στη φυλακή αντί αυτός να της δημιουργεί χίλιους δυο πονοκεφάλους με τη δράση του στην “πρωτεύουσα της Ευρώπης”...

2. Η είδηση των ΜΜΕ περί δημοσκοπήσεων που φέρουν τα κόμματα της ανεξαρτησίας σε πτώση είναι εντελώς ανυπόστατη. Όλες χωρίς εξαίρεση οι δημοσκοπήσεις τα δίνουν να συγκεντρώνουν μια μικρή πλειοψηφία εδρών στο Καταλανικό Κοινοβούλιο και να διατηρούν τις δυνάμεις τους. Ενδεικτικό μάλιστα αυτής της κατάστασης είναι η δημοσκόπηση που παράγγειλε πολύ πρόσφατα η δεξιότατη ηλεκτρονική εφημερίδα της Μαδρίτης El Espanol, και η οποία επιβεβαίωσε πλήρως τα αποτελέσματα των προηγούμενων. Άμεση συνέπεια ήταν ότι ο διευθυντής αυτής της εφημερίδας να επιτεθεί δημόσια στον Ραχόι κατηγορώντας τον για “ανευθυνότητα” επειδή προκήρυξε τις εκλογές της 21ης Δεκεμβρίου

πρόωρα και χωρίς να είναι προκαταβολικά βέβαιος για τη “θετική” τους έκβαση!

3. Οι ίδιοι οι Καταλανοί μας μιλάνε για τον αγώνα και τα δίκαια τους στο πολύ ωραίο βίντεό τους που έχει τώρα και Ελληνικούς υπότιτλους.

Δείτε το:

Πηγή: [**contra-xreos.gr**](http://contra-xreos.gr)